

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 655
van **MATTHIAS DIEPENDAELE**
datum: 12 juni 2015

aan **PHILIPPE MUYTERS**
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ECONOMIE, INNOVATIE EN SPORT

Innovatietrajecten - Langetermijnondersteuning en valorisatie

Ongeacht de uitvoerige steun die Vlaanderen biedt aan innovatie en ondernemerschap, blijven we vaak nog haperen wat betreft het omzetten van de opgebouwde kennis in de praktijk en al zeker wanneer het gaat over de duurzame vermarkting van onze ideeën naar bedrijfseconomische activiteiten in Vlaanderen. Dat blijkt onder meer uit recent onderzoek door de Europese Commissie, dat toont dat België zich sterk profileert op het vlak van wetenschappelijk onderzoek en publicaties, maar minder wanneer het gaat over de valorisatie van innovatie.

Bovendien wordt ook vanuit de praktijk vaak geopperd dat de steun voor het opzetten van bepaalde projecten en de concretisering ervan (bijvoorbeeld in proeffabrieken) dikwijls wel kan worden verkregen in het kader van een breder pakket aan innovatiesteun, maar dat het vaak ontbreekt aan structurele steun om deze projecten ook op langere termijn - tijdens de jaren van empirisch onderzoek die broodnodig zijn alvorens te kunnen gaan vermarkten - te financieren.

Het gebrek aan doorstroom van kennis naar maatschappelijke en/of economische valorisatie en de absorptiecapaciteit van de ondernemingen werd ook aangehaald in het tweede "Rapport Soete" van mei 2012. Daar werd reeds een doelgericht beleid op valorisatie aanbevolen. Bovendien wordt hierin geopperd dat de Vlaamse overheid een onderscheid zou moeten maken in haar beleid tussen een ondersteunend innovatiebeleid - voor het beperkt aantal bedrijven en instellingen dat echt innoveert - en een meer lerend beleid om een grotere groep van bedrijven te doen innoveren.

Ik baseer mij ook op de beleidsnota voor Economie 2014-2019, waarin wordt gesteld dat in het kader van internationalisering en de afstemming op het Europees subsidiebeleid, het bestaande steuninstrumentarium moet worden ingezet op zowel onderzoeks- als meer toegepaste initiatieven.

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 420 van 23 mei 2013 aan toenmalig minister van Innovatie Lieten over demonstratieprojecten verwees zij ten slotte naar aangekondigde wijzigingen aan de Europese kaderregeling, waarin de specifieke steun aan demonstratieactiviteiten eveneens opnieuw zou worden beoordeeld.

1. Plant de minister maatregelen teneinde de Vlaamse bedrijven meer structurele, langetermijnsteun en werkingsmiddelen te geven, zodat de ontwikkelde kennis ook kan worden vermarkt en zo kan bijdragen tot onze internationale competitiviteit?

Welke daarvan hebben betrekking op de meer toegepaste initiatieven, zoals bepaald in de beleidsnota?

2. Het specifiek ondersteunen van demonstratieprojecten zou een concrete manier zijn om het in de praktijk zetten van ontwikkelde kennis en innovatieve ideeën te faciliteren.

Is de Europese kaderregeling inzake deze materie intussen geëvolueerd in die mate dat het ook een invloed heeft of kan hebben op de steun die Vlaanderen zou kunnen geven aan demonstratieprojecten? Is dit iets waar de minister in zijn beleid nog specifiek aandacht aan zal gegeven worden, al was het binnen de bestaande financieringskanalen?

ANTWOORD

op vraag nr. 655 van 12 juni 2015

van **MATTHIAS DIEPENDAELE**

1. Het clusterprogramma dat nu in de steigers staat, is gericht op het beter economisch en maatschappelijk valoriseren van kennis via samenwerkingsverbanden tussen kennisinstellingen, bedrijven en overheid. Clusters zijn georganiseerde structurele samenwerkingsverbanden waarbij steun toegekend wordt voor de centrale coördinatie en beheer van de cluster (steun aan de clusterorganisatie). Hiernaast wordt ook de mogelijkheid voorzien om steun toe te kennen aan activiteiten en projecten voor en door de leden van de cluster. Een conceptnota voor clusters wordt momenteel uitgewerkt, de eerste stappen zijn eveneens gezet om de instrumenten voor projectwerking te verruimen (naast de reguliere economische en innovatie-ondersteunende instrumenten waarop clusters sowieso beroep kunnen doen). Hierbij gaat de aandacht niet enkel naar kenniscreatie maar wordt ook aandacht geschonken aan activiteiten die zich verder in het traject tussen kenniscreatie en marktintroductie bevinden.
2. De Europese kaderregeling is inderdaad geëvolueerd in de mate dat het een positieve invloed heeft op de mogelijkheid om steun te geven aan projecten met een demonstratiekarakter. In de nieuwe Europese kaderregeling is de definitie van 'experimentele ontwikkeling' aangepast zodat de activiteiten die voor steun onder deze noemer in aanmerking komen verruimd worden. Naast prototyping omvat dit ook demonstraties, pilootontwikkeling, tests en validatie van nieuwe of verbeterde producten, procedés of diensten in omgevingen die representatief zijn voor het functioneren onder reële omstandigheden, met als hoofddoel verdere technische verbeteringen.

Deze nieuwe mogelijkheid krijgt de nodige aandacht in het Vlaamse beleid. Als een eerste stap heeft de Vlaamse overheid reeds de Vlaamse regelgeving gewijzigd waarbij deze aangepaste definities opgenomen zijn in de regelgeving voor steun aan bedrijven. Vorige maand heeft de Vlaamse regering haar definitieve goedkeuring gehecht aan het aangepaste besluit. De nodige stappen worden gezet om deze verruimde mogelijkheid op te nemen in de instrumenten binnen de Vlaamse financieringskanalen.

Aangezien deze verruiming aanzienlijke middelen vereist en deze niet ten koste van bestaande en goed functionerende instrumenten kan vallen, is de mate waarin deze verruiming effectief kan gerealiseerd worden uiteraard afhankelijk van de bijkomende budgettaire ruimte waarover het innovatiebeleid zal kunnen beschikken in de komende jaren.